

IV.) Исканьето щото, въ разстояниe на законния срокъ да са представи предъ апеллативното съдилище апеллираныйтъ, самолично или чрѣзъ повѣренъ; и

V.) Изявленiето че, въ случаi, когато са би осъдили по апелляцията, е бѣль даљ достовѣренъ поръчитель за исполнението на първото рѣшенie, и еще за обезщетяванье на апеллираното лице за разноските на апелляцията и за други-тъ му тщеты, които му са быхъ отсъдили за пътешествието, и че е приложилъ спорѣдъ реда подтвърденъ записа на поръчителството. Ако прозбата за апелляцията нѣма забѣлѣжено нѣщо отъ горѣозначенитъ, тя ще бѫде недѣйствителна; но лицето което апеллира може отъ ново да поднесе прозба, съдѣржаща изыскванытъ, еще доро не е истекъ срока на апелляцията.

Чл. 107.) Прозбата на апеллираньето, съчинена спорѣдъ постановленiята на предидуЩия членъ, и поръчителниятъ записъ, съ преписъ и на прозбата и на записа, ще са поднесътъ, ако е въ Цари-градъ, на Министерството на търговията, ако ли е вънъ изъ областитъ, на мѣстната върховна Власть. А Министерството, като подтвърди същността на преписытъ, ще заповѣда предаваньето имъ на лицето, противъ което са апеллира, а първообразнытъ ще възложи на апеллативното съдилище; а вънъ изъ областитъ, мѣстната върховна Власть, също като подтвърди преписытъ, ще ги съобщи на лицето, противъ което са апеллира, а първообразнытъ ще испроводи до реченното Министерство съ писмо, за да са възложатъ на апеллативното съдилище.

Чл. 108.) Като са апеллира нѣкое рѣшенie, и апеллираното лице като са призове спорѣдъ показанытъ въ предидуЩия членъ, какъто то тѣй и апеллирующiй сѫ дѣжни да са представятъ предъ апеллативното съдилище, въ времето на законния срокъ, самолично или чрѣзъ повѣрени. Въ противенъ случаi, издава са заочно рѣшенie по исканьето на лицето което са е представило; а осъденыйтъ може да направи предъ апеллативното съдилище прекотежене противъ издаденого